

Lucrările Concursului Județean
*„Cu bunicii mă simt
mereu în vacanță”*

Coordonator:

Gabriela-Fulvia HOROBET

IAȘI

2023

Coordonator volum:

Gabriela-Fulvia HOROBET

Lucrările Concursului Județean

*„Cu bunicii mă simt
mereu în vacanță”*

IAȘI

2023

Organizator:

Asociația PRORELIS

Coordonator volum:

Prof. Horobeț Gabriela-Fulvia

Tehnoredactare:

Chiorescu Adrian

Autorii articolelor își asumă întreaga răspundere pentru conținutul
și exactitatea informațiilor publicate.

Web: www.prorelis.ro
E-mail: prorelis@gmail.com

ISBN 978-973-0-38606-6

Cuprins

CUVÂNT-ÎNAINTE.....	9
<i>Gabriela-Fulvia Horobeț, Iași, 2023 .....</i>	9
BUNICI, COMOARĂ ÎN TEZAUURUL PERSONAL.....	10
<i>Autor: Marchidan Sara-Maria, cl. a VI-a, Colegiul Național "Mihai Eminescu" Iași.....</i>	10
<i>Coordonator: Prof. Pleșca Daniela.....</i>	10
CREAȚIE PLASTICĂ.....	12
<i>Autor: Pîrvan Andreea, cl. a V-a, Colegiul Național "Mihai Eminescu" Iași .....</i>	12
<i>Coordonator: Prof. Pleșca Daniela.....</i>	12
TREIME DE BUNICI	13
<i>Autor: Râțoi Andreea Cristina, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani .....</i>	13
<i>Coordonator: Prof. Osoianu Maria.....</i>	13
CREAȚIE PLASTICĂ.....	15
<i>Autor: Koller Briana, cl. a V-a, Liceul Teoretic „Alexandru Ioan Cuza” Iași.....</i>	15
<i>Coordonator: Prof. Serghiac Nona .....</i>	15
CEI MAI BUNI BUNICI DIN LUME	16
<i>Autor: Lascăr Mihai, cl. a V-a, Liceul Teoretic de Informatică „Grigore Moisil” Iași .....</i>	16
<i>Coordonator: Prof. Țuțui Violeta Marilena .....</i>	16
CREAȚIE PLASTICĂ.....	17
<i>Autor: Nistor Adelina, cl. a V-a, Liceul Teoretic „Alexandru Ioan Cuza” Iași.....</i>	17
<i>Coordonator: Prof. Serghiac Nona .....</i>	17
ICOANĂ CU BUNICI.....	18
<i>Autor: Raiosu Nicoalaie, cl. a V-a, Liceul Teoretic de Informatică „Grigore Moisil” Iași .....</i>	18
<i>Coordonator: Prof. Țuțui Violeta Marilena .....</i>	18
CREAȚIE PLASTICĂ.....	19
<i>Autor: Curelariu Bianca, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Special "Vasile Pavelcu" Iași .....</i>	19
<i>Coordonator: Prof. Solonaru Andrei.....</i>	19
BUNICI, PRIETENI DE NĂDEJDE DIN COPILĂRIE	20
<i>Autor: Pichiu Flavia Letiția, cl. a VI-a, Liceul Teoretic Waldorf Iași.....</i>	20
<i>Coordonator: Prof. Pichiu Marcela .....</i>	20
CREAȚIE PLASTICĂ.....	21
<i>Autor: Agapi Ianis Cristian, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani .....</i>	21
<i>Coordonator: Prof. Osoianu Maria.....</i>	21
BASMUL COPILĂRIEI MELE FERICITE	22
<i>Autor: Ciaun Ștefan, cl. a V-a, Școala Profesională "Ionel Teodoreanu" Victoria.....</i>	22
<i>Coordonator: Prof. Ursache Nicoleta .....</i>	22
CREAȚIE PLASTICĂ.....	23
<i>Autor: Bejan Sebastian, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani.....</i>	23
<i>Coordonator: Prof. Pricop Anca .....</i>	23
VESELIA COPILĂRIEI ARE CHIPUL BUNICILOR.....	24
<i>Autor: Apetrachioaei Andreea, cl. a VI-a, Școala Gimnazială Bosia.....</i>	24
<i>Coordonator: Prof. Afilipoie Cleopatra .....</i>	24
CREAȚIE PLASTICĂ.....	24
<i>Autor: Cardaș Mario-Petru, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani.....</i>	24
<i>Coordonator: Prof. Botezatu Ioan-Răzvan.....</i>	24
CADOURILE COPILĂRIEI.....	25
<i>Autor: Iorescu Ema, cl. a V-a, Școala Gimnazială „Ștefan Bârsănescu” Iași .....</i>	25
<i>Coordonator: Prof. Bauer Ingrid Ileana .....</i>	25
CREAȚIE PLASTICĂ.....	26

Autor: Puiu Daniel Mihai, cl. a V-a, Școala Gimnazială Todirești	26
Coordonator: Prof. Puiu Ionela.....	26
ÎN CASA BUNICILOR	27
Autor: Drăgan Anastasia Ioana, cl. a V-a, Școala Gimnazială "Gh.I. Brătianu" Iași.....	27
Coordonator: Prof. Bobârcă Mihaela	27
CHIPUL BUNEI MELE.....	27
Autor: Drăgan Anastasia Ioana, cl. a V-a, Școala Gimnazială "Gh.I. Brătianu" Iași.....	27
Coordonator: Prof. Bobârcă Mihaela	27
CREAȚIE PLASTICĂ	28
Autor: Davidoaia Maria, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani	28
Coordonator: Prof. Pricop Anca	28
AVENTURĂ FĂRĂ SFÂRȘIT	29
Autor: Botezatu Denisa Ionela, cl. a VI-a, Școala Gimnazială „Comandor Alexandru Cătuneanu” Lunca Cetățuiei	29
Coordonator: Prof. State Felicia	29
CREAȚIE PLASTICĂ	30
Autor: Hîra Rareș Cristian, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani	30
Coordonator: Prof. Pricop Anca	30
BUNICI DE LUMINĂ, COPILĂRIE DE POVESTE.....	31
Autor: Bugar Maria Teodora, cl. a VI-a, Școala Gimnazială "Alexandru Cel Bun" Iași.....	31
Coordonator: Prof. Iacomi Liliana.....	31
CREAȚIE PLASTICĂ	34
Autor: Puiu Maria Bianca, cl. a VI-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani	34
Coordonator: Prof. Botezatu Ioan-Răzvan	34
BUNICII, ICOANA COPILĂRIEI MELE.....	35
Autor: Motca Crina, cl. a V-a, Școala Gimnazială "George Coșbuc" Iași.....	35
Coordonator: Prof. Chiriac Gina	35
CREAȚIE PLASTICĂ	37
Autor: Rățoi Andreea Cristina, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani.....	37
Coordonator: Prof. Osoianu Maria	37
CU BUNICII, SUFLETUL MEU ÎNVIAZĂ	38
Autor: Ionescu Miruna, cl. a V-a, Școala Gimnazială „Ștefan Bârsănescu” Iași	38
Coordonator: Prof. Bauer Ingrid Ileana.....	38
CREAȚIE PLASTICĂ	39
Autor: Marcoci Delia Ioana, cl. a V-a, Școala Gimnazială Bivolari.....	39
Coordonator: Prof. Sava Alexandru	39
MĂMĂIȚA	40
Autor: Ciupercă Iasmina, cl. a VI-a, Școala Gimnazială Șipote.....	40
Coordonator: Prof. Marian Liliana.....	40
UN BUNIC	40
Autor: Bostan Valentina, cl. a VI-a, Școala Gimnazială Șipote	40
Coordonator: Prof. Marian Liliana	40
CREAȚIE PLASTICĂ	41
Autor: Pichiu Cezara, cl. a VI-a, Școala Gimnazială "Alec Russo" Iași	41
Coordonator: Prof. Ciobotariu Elena.....	41
BUNICA - ÎNGERUL MEU PĂZITOR.....	42
Autor: Ciobanu David, cl. a V-a, Școala Gimnazială "Ion Creangă" Târgu Frumos.....	42
Coordonator: Prof. Iordache Elena.....	42
CREAȚIE PLASTICĂ	44
Autor: Zold Crina, cl. a VI-a, Școala Gimnazială "Ion Creangă" Târgu Frumos	44
Coordonator: Prof. Iordache Elena.....	44
VARA LA BUNICI.....	45
Autor: Ciornei Bianca-Nicoleta, cl. a VI-a, Școala Profesională Focuri	45

Coordonator: Prof. Stoian Elena	45
CREAȚIE PLASTICĂ	46
Autor: Grecu Ana-Maria, cl. a VI-a, Școala Profesională Focuri	46
Coordonator: Prof. Stoian Elena	46
BUNICII, ÎNGERI PE PĂMÂNT	47
Autor: Ifrim Lorena, cl. a VI-a, Școala Profesională "Ionel Teodoreanu" Victoria	47
Coordonator: Prof. Ursache Nicoleta	47
CREAȚIE PLASTICĂ	48
Autor: Mătasă Anastasia, cl. a V-a, Școala Gimnazială "Alec Russo" Iași	48
Coordonator: Prof. Ciobotariu Elena	48
CU BUNICII MĂ SIMT MEREU ÎN VACANȚĂ	49
Autor: Bamboi Valentin, cl. a V-a, Școala Profesională "Ionel Teodoreanu" Victoria	49
Coordonator: Prof. Ursache Nicoleta	49
CREAȚIE PLASTICĂ	50
Autor: Constantin Andreea, cl. a V-a, Școala Gimnazială Bosia	50
Coordonator: Prof. Afilipoiu Cleopatra	50
AROMA FERICIRII	51
Autor: Crup Cristina, cl. a V-a, Școala Gimnazială „Elena Cuza” Iași	51
Coordonator: Prof. Horobeț Gabriela-Fulvia	51
CREAȚIE PLASTICĂ	52
Autor: Pricope Anastasia Elena, cl. a V-a, Școala Gimnazială Bivolari	52
Coordonator: Prof. Sava Alexandru	52
CREAȚIE PLASTICĂ	53
Autor: Todosi Bianca Elena, cl. a V-a, Școala Gimnazială "Gh.I. Brătianu" Iași	53
Coordonator: Prof. Bobârcă Mihaela	53
CREAȚIE PLASTICĂ	54
Autor: Hîrtopanu Dragoș Gabriel, cl. a V-a, Școala Gimnazială Todirești	54
Coordonator: Prof. Puiu Ionela	54

Cuvânt-înainte

În vocabularul fiecăruia dintre noi sunt cuvinte cu o conotație sfântă, cu o încărcătură emoțională covârșitoare și cu o forță de încurajare remarcabilă. De asemenea, în memoria fiecăruia dintre noi trăiesc binefăcători care au investit din ceea ce au avut mai bun în sufletul lor spre a avea noi o existență mai bună. Bunicii sunt cele mai potrivite persoane care corespund acestui profil.

Bunicii sunt minunile copilăriei noastre fericite; ei sunt lumini protectoare și binefăcătoare, un flux de bunătate, blândețe și înțelepciune.

Pentru faptul că anul 2023 este anul pe care Patriarhia Română l-a dedicat acestor persoane, Asociația PRORELIS a desfășurat, la Iași, un concurs județean la care au fost invitați să participe elevi de nivel V-VI. Concursul a avut două secțiuni, și anume: creație literară și creație plastică. Lucrările premiate au constituit conținutul acestei lucrări care oglindește atașamentul, considerația și gratitudinea față de bunici, pe care copiii le poartă în sufletele lor curate.

Din paginile lucrării, aflăm cu emoție cine sunt bunicii pentru ei, nepoții lor. Așadar, bunicii sunt:

aroma fericirii;
îngerii de pe pământ;
îngeri păzitori;
icoana copilăriei;
lumina copilăriei;
prieteni de nădejde;
daruri sfinte;
lume de basm;
comori în tezaurul personal.

Vă invităm să vă lăsați purtați pe aripile unui zbor plin de blândețe și bucurie care luminează ipostaze fericite ale copiilor iubitori de bunici. În același timp, vă propunem să vă încălziți simțirea, rememorând amintiri dragi pe care le purtați în suflet, amintiri legate de bunicii prețioși care au contribuit la formarea voastră personală.

Vă mulțumim că ați ales să răsfoiți lucrarea noastră!

Gabriela-Fulvia Horobeț, Iași, 2023

Bunicii, comoară în tezaurul personal

Autor: Marchidan Sara-Maria, cl. a VI-a, Colegiul Național "Mihai Eminescu" Iași

Coordonator: Prof. Pleșca Daniela

Era o zi mohorâtă de toamnă, în care copacii din grădină, ce se legăneau ca hipnotizați în bătaia vântului, păreau că vor să iasă din pământ și să fugă departe de grădina ce îi ținea captivi. Ploaia picura încet, elegant și uniform, de parcă stropii de ploaie se temeau să nu se lovească atunci când vor atinge pământul.

În timpul în care stăteam plictisită și urmăream tot spectacolul de afară, mama a venit și mi-a pus mâna pe umăr zicând:

- De când erai mică ești așa...
- Cum așa? am întrebat eu ieșind brusc din peisajul de după geam.
- Mereu când vremea este mohorâtă și tu ești la fel. Când este soare afară, crede-mă că strălucești mai tare ca el!
- Mamă! Nu-i adevărat!
- Este, să știi! Dar acum cred că ești mohorâtă și pentru că s-a terminat vacanța, însă norocul tău este că știi perfect cum să te faci să te simți mai bine!

Și cu aceste cuvinte misterioase a ieșit din cameră, lăsându-mă cu gândurile mele.

După aproximativ o jumătate de oră, am auzit ușa de la intrare deschizându-se. Curioasă, am coborât la parter să văd ce invitat vom avea astăzi. Inițial m-am gândit că poate este cineva de la muncă de la mama sau tata, dar doar două persoane pe care le cunosc tușesc de fiecare dată când intră într-o casă și se descalță cu un efort exagerat, acelea fiind:

- Bunico! Bunicule! Cum ați reușit să veniți pe ploaie?
- Draga mea, să știi că până și noi ne-am dat seama că s-au inventat umbrelele mari! a zis bunicul cu un zâmbet iscoditor.
- Tot nu-mi vine să cred că ați venit pe vremea asta! am zis eu încă în stare de șoc.
- Lasă asta dragă! Acum trebuie să ne ocupăm de eclere! a spus bunica cu o privire jucăușă.
- Eclere!? Sunt preferatele mele! Cum ți-a venit ideea asta?

- Ei, și bunicile au secretele lor!

Cu aceste cuvinte, după ce ne-am îmbrățișat strâns, am pornit spre bucătărie unde bunica s-a apucat să scoată ingredientele pentru eclere, iar bunicul a început să povestească cu mine despre întâmplările petrecute în vacanța de vară. Nu cred că am mai râs atât de mult după ce a venit toamna.

Pe la mijlocul unei povești, bunica ne-a chemat să desfacem un pachet de făină. Deși eu știam cum să-l desfac, pentru că avea un mecanism anume, bunicul a insistat să-l desfacă el. După câteva încercări, atât eu, cât și bunica, ne-am trezit cu făină pe toată fața și peste tot în jur. Câteva secunde, nimeni nu a spus nimic, dar apoi am izbucnit cu toții într-un râs zgomotos.

- Haideți să strângem până nu va veni mama ta! a spus bunica dându-și făina jos de pe ochelari.

După ce am strâns făina și am pus eclerele la cuptor, ne-am jucat jocuri pe care de obicei le jucăm vara, cum ar fi tenis și fotbal, doar că acum ne-am jucat în casă! Nu credeam că se va întâmpla asta vreodată, dar am fost prea fericită ca să mă gândesc mult.

Când eclerele au fost gata, bunicii m-au lăsat să le scot eu din cuptor.

Pentru cremă am folosit vanilie cu fructe, iar pentru glazură ciocolată.

Gustul lor proaspăt îmi amintea perfect de o zi de vară însorită și de înghețata mare de fructe, cea care îmi place cel mai mult.

- Mulțumesc, bunico și mulțumesc, bunicule! am spus simplu, dar cu un zâmbet până la urechi pe față.

După plecarea lor, mi-am dat seama că m-au făcut să mă simt exact ca în vacanța de vară și că mă simt foarte fericită, total contrar față de cum mă simțeam dimineață. Mama a coborât de la etaj și mi-a aruncat o privire ca și cum ar citi prin mine. Eu doar i-am zâmbit și am înțeles imediat că ideea ei a funcționat și că va funcționa mereu, pentru că fără să vrea nimeni, cu bunicii mă voi simți mereu în vacanță, pentru că bunicii noștri sunt îngerii noștri. Așa cum au fost sau cum sunt, sunt parte din noi, din nemurirea noastră, din ceea ce suntem și vom deveni. Acum, oricând, mereu ei merită toată aprecierea noastră. Și eu sunt aici să vă îndemn doar să le spuneți acum, nu mâine, dacă îi mai aveți lângă voi, că îi iubiți și de ce îi iubiți. Pentru că nu trebuie să căutați mult în suflet ca să găsiți motivele. Trebuie doar să căutați drumul către ei. Viața este atât de scurtă încât nu este de ajuns să oferim suficientă dragoste bunicilor noștri.

creație plastică

Autor: Pîrvan Andreea, cl. a V-a, Colegiul Național "Mihai Eminescu" Iași

Coordonator: Prof. Pleșca Daniela

Treime de bunici

Autor: Rățoi Andreea Cristina, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani

Coordonator: Prof. Osoianu Maria

Sunt fericită că m-am născut într-o familie creștină, de oameni harnici și gospodari, unde noțiunile de „credință” și „neam” se află la ele acasă.

De mic copil, am fost învățată să merg la biserică, să mă rog, să fiu un copil cuminte și ascultător ... iar aceasta se datorează părinților mei dar mai ales bunicilor, cărora de datorez o parte din creșterea și educația mea.

Bunul Dumnezeu a rânduit ca, bunica din partea tatălui să meargă mai devreme la ceruri, chiar înainte de nașterea mea, așa că am rămas cu trei bunici.

Într-o zi, fiind la biserică, în predică, părintele a vorbit despre Sfânta Treime. Atunci, în mintea mea de copil, am făcut repede legătura și am zis că, și în familia mea sunt trei bunici, deci am o treime de bunici. Trei bunici care mă iubesc nespus de mult, atât pe mine cât și pe surioara mea și, care uneori, parcă se întrec unul pe altul în bunătate, iubire, milostenie și dărnicie.

Astăzi, la ora de limba română, domnul profesor ne-a vorbit despre „derivare”, adică, procedeul de formare a unor cuvinte noi, cu ajutorul „sufixelor” și „prefixelor”, prin adăugarea sau ștergerea „afixelor lexicale” la un cuvânt de bază. Așa am aflat că, cuvintele “bunic” și “bunică” au la bază cuvântul “bun”, la care se adugă sufixele “ic” sau „ică” și am înțeles că, nici nu se poate altfel caracteriza un bunic decât, decât prin milostenie, dreptate, iubire ... într-un cuvânt, bunătate. De aceea, uneori le zic simplu: „bunul” sau „buna”, adică bunii mei bunici, care nu pot să facă nimănu rău.

Bunicii mei sunt darul lui Dumnezeu trimis asupra familiei noastre, un dar de mare preț care valorează enorm pentru mine. Când merg la ei mă simt într-o altă lume, parcă lipsită de griji și de agitație, deși au și ei neputințele și bolile vârstei. O lume plină de povești, de jocuri și întâmplări minunate dar mai ales o lume vie, plină de viață și bucurie. Plimbările în grădina bunicii, mirosul florilor din fața casei, mângâierea animălușelor din curte și micile treburi din gospodărie mă ajută să mă eliberez de stresul și încărcătura psihică a orașului, îmi dau putere și energie să merg mai departe.

Fie că mergem noi la bunici sau vin ei la noi, întâlnirile noastre devin momente de bucurie și întotdeauna găsim un timp al discuțiilor, al micilor secrete dintre bunică

și nepoată. Uneori văd pe chipul bunicii lacrimi de fericire, care se rostogolesc sfios pe față atunci când îmi dă sfaturi și povețe de suflet.

Pot spune că, cei trei bunici sunt pentru mine modele vii de credință și datorită lor am ajuns să merg mai des la biserică, să mă spovedesc și împărtășesc, să fiu darnică și harnică, să-mi iubesc părinții și să respect pe toți oamenii.

Tot la bunici am văzut păstrate tradițiile specifice satului nostru și poporului românesc. Fie că mergeam în vacanța de Crăciun, la sărbătoarea Nașterii Domnului sau la Paști, la Sărbătoarea Învierii Domnului, bunicii ne răsărau cu cele mai frumoase tradiții strămoșești. Îmi amintesc cu drag, serile de Crăciun când împreună cu surioara mea mergeam la colindat sau Deniile din Săptămâna Mare și pregătirile speciale pentru Paști: pasca, ouăle roșii și lumânarea pentru Înviere. Era minunat!

Timpul a trecut ... și astăzi nu mai am decât o singură bunică, bunica din partea mamei. Mă iubește foarte mult, așa cum a făcut-o întotdeauna. Atât timp cât va trăi ea este pentru mine a doua mamă.

Gândul la bunicii mei mă duce la perioada vacanțelor. Erau atât de frumoase vacanțele petrecute la țară, la bunici, încât pot spune pe drept cuvânt că, atunci când sunt împreună cu bunicii mei sunt mereu în vacanță!

Să ne bucurăm de bunici!

Să ne bucurăm de vacanță!

Să ne bucurăm de viață!

Creăție plastică

Autor: Koller Briana, cl. a V-a, Liceul Teoretic „Alexandru Ioan Cuza” Iași

Coordonator: Prof. Serghiac Nona

Cei mai buni bunici din lume

Autor: Lascăr Mihai, cl. a V-a, Liceul Teoretic de Informatică „Grigore Moisil” Iași

Coordonator: Prof. Țuțui Violeta Marilena

Eu pot să spun că am cei mai buni bunici din lume. Chiar cred că cuvântul „bun” vine de la *bunica* și *bunicul*! De fiecare dată când mă duc la ei mă primesc cu brațele deschise!

Bunica mea îmi face mereu mâncarea preferată, mă îngrijește, și cel mai important, îmi dă atenție. Ea este bună, blândă la suflet și vorbăreață.

Bunicul meu mă ia de la școală de fiecare dată când am nevoie, mă ajută cu temele la matematică, explicându-mi cum e mai bine. Fără ajutorul lui n-aș fi ajuns niciodată la acest liceu. Tot bunicul m-a dus la pescuit pentru prima oară și m-a învățat cum să arunc cu undița.

Ei sunt cei mai buni bunici, cel puțin așa consider eu, și cred că merită amândoi o diplomă pentru asta!

Creăție plastică

Autor: Nistor Adelina, cl. a V-a, Liceul Teoretic „Alexandru Ioan Cuza” Iași

Coordonator: Prof. Serghiac Nona

Icoană cu bunici

Autor: *Raiosu Nicolaie, cl. a V-a, Liceul Teoretic de Informatică „Grigore Moisil” Iași*

Coordonator: *Prof. Țuțui Violeta Marilena*

Mereu îmi amintesc de clipele frumoase și binecuvântate de Dumnezeu petrecute împreună cu bunicii mei din partea tatălui, de la Craiova.

Îi iubesc foarte mult! Pe bunica mea o cheamă Mihaela, iar pe bunicul meu îl cheamă Constantin. Alături de bunici am petrecut fiecare sărbătoare de Crăciun și de Sfintele Paști.

Îmi amintesc cu drag de anul trecut când la Craiova a fost un minunat Târg de Crăciun. Am colindat târgul și am asistat la aprinderea bradului de Crăciun, apoi bunicul ne-a cumpărat popcorn și vată de zahăr. De Crăciun am fost la biserică și apoi am stat cu toții la masă. Bunica a făcut cei mai aromați cozonaci și cele mai gustoase sarmale. Am cântat colinde, ne-am dat daruri și am simțit că familia este cel mai frumos lucru din viața unui om!

Îmi amintesc de ziua de Paște când fratele meu îl bătea pe bunicul la ouăle încondeiate, când le ciocneau și spuneau Hristos a înviat, Adevărat a înviat!

Vacanțele petrecute la bunici sunt cele mai frumoase zile ale copilăriei mele! Îmi aduc foarte bine aminte despre expediția până la Cascada Duruitoarea cu bunicul meu și călătoria până aproape de Ceahlău. De asemenea, au un teren la Filiași unde mă joc cu păsările din curte și îmi ajută să plivească buruienile. Mereu când sunt cu bunicii simt iubire, protecție și libertate.

Pentru că anul 2023 este Anul omagial al pastorației persoanelor vârstnice, doresc să-mi exprim aprecierea și recunoștința pentru bunicii mei dragi, scriindu-le câteva rânduri.

Dragă bunica, te consider o femeie puternică care înfruntă toate greutățile vieții.

Dragă bunicule, chiar dacă ai 75 de ani, mergi la sală și când vin la tine ne jucăm fotbal! Îmi place că ești glumeț și zâmbăreț tot timpul. Îmi amintesc de o poză cu mine când am eram murdar de funingine pentru că am curățat soba. Țin minte ziua în care m-ai luat pe acoperiș și ne-am luat rămas bun. Aveam 7 ani, era seară, și trebuia să plec acasă.

Vă mulțumesc din tot sufletul meu pentru clipele frumoase petrecute împreună cu voi și sper că Dumnezeu vă va dăruia încă multe zile binecuvântate, pentru a le petrece împreună!

creație plastică

Autor: Curelariu Bianca, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Special "Vasile Pavelcu" Iași

Coordonator: Prof. Solonaru Andrei

Bunicii, prieteni de nădejde din copilărie

Autor: *Pichiu Flavia Letiția, cl. a VI-a, Liceul Teoretic Waldorf Iași*

Coordonator: *Prof. Pichiu Marcela*

Câteodată, când merg la bunici, am senzația că timpul stă în loc. Casa este mereu aceeași: crăpăturile nu se extind și nici nu se adâncesc. Este o casă simplă, țărănească, cu o curte plină de florile parfumate și colorate ale bunicii.

Când ies afară nu mă uit la ceas și nu îmi pasă când cad și mă lovesc pentru că știu că dacă îi spun bunicii, nu mă va mai lăsa să ies la joacă.

Nu tot timpul este plictisitor în casă. Dacă răcesc când sunt la bunici, bunica mă alintă și îmi face toate mofturile. Ea este blândă și greu de supărat, dar nici nu trebuie să te pui în gura cu ea. Bunicul este amuzant și are multă răbdare. Când plâng găsește un mod prin care să mă facă să râd. Uneori mai țipă în glumă la copiii de pe uliță, spunându-le :

- Nu vedeți că cea mai dulce fetiță doarme aici ?! Mutați-vă jocul la nenea Costică și spuneți-i că încă nu mi-a plătit datoria! Apoi zâmbește și se întoarce la ale lui.

Când se întâmplă să vină bunicii la noi, bunica preia conducerea și face ce vrea ea, în timp ce bunicul îmi ia apărarea la orice spune mama că am făcut greșit. Dar, dacă au venit bunicii și nu e ordine în casă, bunica ia foc precum un chibrit și cu greu o mai stingi. Lor le place liniștea și ordinea, două lucruri care la mine în casă nu se pot păstra mult timp.

Bunicul e prietenul meu și ne place să ne împotrivism bunicii și să o enervăm, dar știm și când să ne oprim ca să nu se supere tare pe noi. Și dacă se întâmplă să sărim calul, mergem la florăria din colțul străzii și îi luăm bunici un buchet de flori. De aceea are atâtea flori în curte pentru că nu se îndura să le arunce le plantează. În ultima perioada îi luăm semințe de flori pentru că nu prea mai are loc în curte pentru buchetele mari.

Ori unde sunt bunicii mei este și distracția, adică pe scurt: **cu bunicii mă simt mereu în vacanță.**

Creăție plastică

Autor: Agapi Ianis Cristian, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani

Coordonator: Prof. Osoianu Maria

Basmul copilăriei mele fericite

Autor: *Ciaun Ștefan, cl. a V-a, Școala Profesională "Ionel Teodoreanu" Victoria*

Coordonator: *Prof. Ursache Nicoleta*

Cu toții avem sau am avut lângă noi acele ființe cu părul cernit de vremuri, iubitoare și credincioase, numiți bunici, care ar face orice ca noi să fim mereu cu zâmbetul pe buze și fericiți.

Pentru mine, bunicii sunt cele mai bune persoane din lume, chiar și decât părinții, care de multe ori nu au timp să stea cu noi, copiii, din cauza serviciului. Nu am să uit faptul că atunci când eram cât un grăunte de nisip și nu aveam voie să mă duc departe de casa mea, așa că mă duceam la bunicii mei care stăteau aproape de noi. Bunicul a fost cel care m-a învățat să merg pe bicicletă și să mă dau singur în leagăn. El mi-a arătat cum se plantează roșiile în solar, cum se pun boabele de fasole în cuiburi pentru a face păstăi mari și câte și mai câte. Bunicul este acea persoană care atunci când mă vede că sunt trist sau supărat din diferite motive, încearcă să mă facă să înțeleg că în această lume nu trebuie să fiu trist, doar dacă am greșit cu ceva în fața lui Dumnezeu și regret fapta făcută. Restul lucrurilor au rezolvare.

Dar să nu uităm de bunica, care atunci când mă vedea că intru pe poartă pune să facă ceva dulce, cum ar fi gogoși, clătite sau plăcinte. Astăzi cred că din cauza ei sunt cam rotofei. Dar bunica mai făcea ceva grozav: îmi ținea mereu partea când eram certat de părinți deoarece mai făceam și eu, ca copilul, câte o boacăna.

Pe bunicii mei, eu îi iubesc și-i voi iubi foarte mult mereu. La ei acasă mă simt mereu în vacanță (chiar dacă nu suntem) deoarece curtea lor este un loc liniștit, unde doar păsărelele se aud, atmosfera este una de basm în care totul este bine și frumos. Sunt conștient că acest "basm" se va termina când bunicii mei vor pleca la bunicii lor!

Creăție plastică

Autor: *Bejan Sebastian, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani*

Coordonator: *Prof. Pricop Anca*

Veselia copilăriei are chipul bunicilor

Autor: *Apetrachioaei Andreea, cl. a VI-a, Școala Gimnazială Bosia*

Coordonator: *Prof. Afilipoiu Cleopatra*

De obicei, în vacanța de vară, eu merg acasă la bunici. Dar eu nu merg doar în vacanță, ci și în weekenduri. La ei mă joc cu vărul și prietenii mei, mă joc cu animăluțele și petrec mult timp cu bunica.

Când vine bunica la noi, ea ne spune povești foarte frumoase, iar bunicul îl învață pe fratele meu diferite „meșteșuguri” și plecau împreună cu tatăl nostru, la pescuit. Când mergem prin oraș, bunica spune mereu câte ceva care să ne amuze și să ne înveselească.

Oricând sunt cu bunica, simt că aș fi în vacanță și mă simt foarte, foarte bine.

Creăție plastică

Autor: *Cardaș Mario-Petru, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani*

Coordonator: *Prof. Botezatu Ioan-Răzvan*

Cadourile copilăriei

Autor: Iorescu Ema, cl. a V-a, Școala Gimnazială „Ștefan Bârsănescu” Iași

Coordonator: Prof. Bauer Ingrid Ileana

Când sunt acasă cu părinții sunt bine, dar când sunt cu bunicii mă simt de o sută de ori mai bine. Când eram mică și părinții trebuiau să meargă la serviciu, nu era nimeni care putea să stea cu mine, așa că mă lăsau la bunicii din partea mamei, dar de fiecare dată când trebuia să plec, plecam plângând și și țipând tot drumul până acasă spunând „Vreau la BUNICAAA” în continuu.

De fiecare dată când stăteam peste noapte cu bunicii mei, îl trimiteam pe buncul în altă cameră pentru că sforăia mai gălăgios decât mașina de spălat și cea de tuns iarbă laolaltă. Aceștia mereu aveau răbdare să facă puzzeluri și să mă calmeze când eram supărată.

Ieșeam în fiecare zi afară ca să mă joc cu Peta, câinele mamei mele și de fiecare dată, după masă, primeam dulciuri delicioase și gustări nemaipomenite.

Îmi este dor de acele zile, dar îi pot vizita oricând că nu locuiesc departe. De Crăciun îmi făceau cele mai bune cadouri și mă iubeau și mă iubesc enorm. De Paște mereu alegeam cele mai puternice ouă și mereu le alegeam pe cele verzi, chiar nu știu de ce.

Este minunat la bunici!

Creție plastică

Autor: Puiu Daniel Mihai, cl. a V-a, Școala Gimnazială Todirești

Coordonator: Prof. Puiu Ionela

În casa bunicilor

Autor: Drăgan Anastasia Ioana, cl. a V-a, Școala Gimnazială "Gh.I. Brătianu" Iași

Coordonator: Prof. Bobârcă Mihaela

În casa bunicilor miroase a copilărie,
În casa bunicilor totu-i vis și armonie,
În casa bunicilor viața-i plină de tărie,
În casa bunicilor este numai bucurie,
În casa bunicilor viața este veșnicie,
În casa bunicilor este peste tot iubire,
În casa bunicilor e calea spre mântuire,
În casa bunicilor înveți ce-nseamnă dăruire,
În casa bunicilor sufletul e-n împlinire,
În casa bunicilor este veșnic fericire!

Chipul Bunei mele

Autor: Drăgan Anastasia Ioana, cl. a V-a, Școala Gimnazială "Gh.I. Brătianu" Iași

Coordonator: Prof. Bobârcă Mihaela

În chipul Bunei mele găsești seninătate
Căci ea e cea mai bună mamă dintre toate.
În chipul Bunei mele găsești veselia,
Căci ea aduce-n casă bunăstarea, armonia.
În chipul Bunei mele multă blândețe domnește,
Iar ea niciodată nu pare că-mbătrânește.
În chipul Bunei mele, uitându-te, capeți încredere,
Iar atunci curajul și norocul deja nu îți mai trebuie.
În chipul Bunei mele sigur vezi iubire,
Și de aceea când o vezi sufletul ți-e plin de bucurie.
În chipul Bunei mele ... e greu de explicat,
Sinceritate, iubire, multe de aflat.
În chipul Bunei mele vezi multă mărinimie,
Iar sufletul bunei este plin de curăție.

Buna = Bunica

Creăție plastică

Autor: Davidoaia Maria, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani

Coordonator: Prof. Pricop Anca

Aventură fără sfârșit

Autor: *Botezatu Denisa Ionela, cl. a VI-a, Școala Gimnazială „Comandor Alexandru Cătuneanu” Lunca Cetățuii*

Coordonator: *Prof. State Felicia*

De cum a început vacanța de vară, am plecat la bunicii mei dragi. Îi iubesc foarte mult. Ei sunt cei care m-au crescut de mică, mi-au spus multe povești, de la ei am învățat prima rugăciune, motiv pentru care este o reală plăcere să petrec cât mai mult timp cu ei.

Bunicii mei locuiesc într-o localitate din apropierea județului Iași. Casa lor se află într-o zonă de basm care este bine împădurită, cu copaci înalți, având coroana foarte bogată și care ascund parcă mii de mistere la care, cu siguranță și bunicii mei au fost martorii unora dintre ele. La umbra copacilor și cu gândul la misterele pe care le-ar putea ascunde, nici nu am simțit temperaturile caniculare ce au pus stăpânire pe România vara aceasta. În timpul celor câtorva săptămâni pe care le-am petrecut aici, am avut parte de multă liniște și relaxare. Am avut grijă să îmi iau de acasă multe cărți pe care le-am savurat în zilele de vară nesfârșit de lungi.

O mare parte din timp am petrecut-o și în grădinița din apropierea casei, în iarbă, înconjurată de flori. Primăvara trecută, împreună cu bunica mea, am plantat multe flori. Acum erau înflorite. În fiecare dimineață le-am udat și îngrijit, astfel că, la plecarea mea, grădinița cu flori era foarte frumoasă, precum o grădină de vis.

Bunicul meu mi-a făcut o surpriză frumoasă și mi-a instalat un hamac mare sub un copac cu umbră deasă. Aici stăteam cât era ziua de lungă. Am citit, am mâncat, am dormit, am visat. Seara tot de aici priveam cerul înstelat. Atât de mult mi-a plăcut acel hamac, încât acum îmi doresc să îl am aici, cu mine, acasă.

Chiar dacă bunicii mei nu mai pot munci la fel de mult cum făceau odinioară, livada imensă de pomi fructiferi îi așteaptă, ca în fiecare an, să le ofere din roadele lor atât de sănătoase. Mare mi-a fost bucuria când am văzut că pot să îi ajut să culeagă vișine, cireșe, caise și să descopăr cum fiecare copac din grădina bunicilor pare a fi o cărticică de povești pe care bunica mi le strecoară în suflet.

Bunicii fac parte din cea mai frumoasă parte a vieții mele: copilăria. Sunt atât de minunați, încât mă consider cel mai fericit copil din lume. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru bunicii pe care îi am și Îl rog fierbinte să mă ierte atunci când eu uit să mă rog pentru ei, dar îmi doresc să le trimită îngerii care să-i ocrotească la tot pasul. Îi iubesc atât de mult, pentru că, atunci când am avut nevoie de sprijin sau ajutor, ei au fost

disponibili pentru nevoile mele, dovedindu-și astfel dragostea lor pentru mine, iar eu promit că îi voi respecta și îi voi asculta pentru a-i face bucuroși.

Vacanța la bunici e o aventură fără sfârșit, care se repetă an de an!

Creăție plastică

Autor: Hîra Rareș Cristian, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani

Coordonator: Prof. Pricop Anca

Bunici de lumină, copilărie de poveste

Autor: Bugan Maria Teodora, cl. a VI-a, Școala Gimnazială "Alexandru Cel Bun" Iași

Coordonator: Prof. Iacomi Liliana

Era o frumoasă zi de aprilie, zi în care soarele își întindea razele sale pe pământ, trezind întreaga natură la viață. Păsările ciripeau vesele, ascunse în frunzele stufoase ale stejarului. Albinele zumzăiau voioase din floare-n floare, adunând nectarul cel dulce din care, mai apoi, vor făuri mierea. Florile își înălțau capetele sus, cât mai sus, pentru ca soarele să le mângâie firavele petale, iar vântul să împrăștie mireasma lor minunată oriunde va ajunge.

Eu eram în fața porții bunicilor, împreună cu mama, tata și surioara mea, ținând în mână un coș mare, în care erau cozonac, pască și ouă roșii. Venisem la bunici cu ocazia sfințitei Sărbători de Paște. Ardeam de nerăbdare să îi văd pe bunicii mei luminoși, fiindcă îmi fusese tare dor de ei. Mereu când aveam o zi grea la școală, numai gândul la ei mă făcea să mă simt mai bine. Când eram supărată, vocea caldă a bunicii Magda îmi răsuna în minte și în suflet, făcându-mă să înțeleg situația și, calm, să o iau de la capăt. Așadar, bunicii erau ca un pansament pentru sufletul meu cel necăjit.

Aceste gânduri mi-au fost risipite când am auzit un scârțâit subțire, iar poarta a fost dată într-o parte. Și atunci, am văzut-o pe bunica. Cu chipul ei blând și luminos, ca un înger, cu părul alb ca de nea, cu ochii ei înlăcrimați în care se oglindea seninul fericirii, cu straietele simple, țărănești, dar purtătoare de noblețe.

Am alergat spre întâmpinarea ei, iar bunica mi-a zâmbit dulce și m-a îmbrățișat strâns la piept. I-am simțit căldura și i-am auzit șoapta, ca o rugăciune de mulțumire: „o, copil frumos...” Când ne-am desprins din îmbrățișare, am sărutat-o pe obraz și i-am înmânat coșul cu merinde, pornind apoi spre casă, unde era bunicul-cel-cu-nume-de-Apostol.

Când am deschis ușa, am simțit mirosul îmbietor de cozonac și de alte bunătăți sărbătorești, dându-mi seama cu câtă grijă pregătiseră bunicii totul. M-am descălțat, și, intrând în bucătărie, l-am văzut pe bunicul Petrică, care se asigura gospodărește că sunt destule farfurii și pahare pentru toată lumea. Atunci când m-a văzut, ochii i-au tresălit de bucurie. Și eu eram foarte fericită să îl văd, așa că l-am îmbrățișat cu drag, iar el m-a sărutat duios pe frunte. L-am ajutat să organizeze scaunele și să aranjeze bucatele, foarte recunoscătoare că am putut petrece mai mult timp cu el. Între timp, bunica și restul familiei intraseră în casă și după ce ne-am ales fiecare câte un loc, am cântat cu voci tremurânde de emoție Troparul Învierii: „Hristos a înviat din morți...”. După

aceea, ne-am spus rugăciunea și ne-am așezat la masă. În ochii tuturor se citea belșug de bucurie și de pace, iar atmosfera a fost și mai luminoasă datorită bunicului, care găsisse un CD cu înălțătoare cântări pascale, pe care le-am ascultat în timpul mesei. După ce am felicitat-o pe bunica pentru bunătățile gătite, împreună cu Anastasia, sora mea cea cu nume de ”înviere”, am mers cu bunicul în grădină, pentru că urma să plantăm un măr și un cireș, iar părinții au rămas în casă, ajutând-o pe bunica cu strânsul mesei.

În spatele curții, bunicul a săpat două gropi adânci și noi l-am privit cu câtă migală le-a măsurat și le-a rânduit, pentru ca acestea să fie culcuș de nădejde fiecărui pom în parte. Eu am luat cireșul și am simțit atingerea plăcută a pământului când am înconjurat temeinic puietul, iar în ochii surorii mele se citea aceeași bucurie pentru puițul de măr. Bunicul a turnat la rădăcina fiecăruia apă, a făcut apoi Semnul Sfintei Cruci și ne-a spus că peste un an-doi, cu ajutorul lui Dumnezeu, copacii vor avea primele roade. Iar livada copilăriei noastre va semăna atunci și mai bine cu cea de dincolo de nori. I-am mulțumit bunicului pentru răbdarea avută cu noi și pentru acea frumoasă trăire, de care ne vom aminti peste vremuri și limanuri.

Apoi, surioara mea l-a văzut pe Mau, pisoii bunicilor. Acesta cobora grațios de pe gard, blana lui portocalie strălucind în lumina soarelui. Am mers împreună și l-am mângâiat, auzindu-i torsul îndelung exersat. Nasul lui roz îmi mirosea mâna și încerca să mă guste, căci mâncasem friptură de ied și cu siguranță și-ar fi dorit și dânsul. I-am explicat că nu mai rămăsese carne, însă el părea nedumerit și, uitându-se la mine cu ochii săi ca de smarald, părea să nu înțeleagă ce spun. Enigme pisicești...

În acel moment, am auzit-o pe bunica strigându-mă și, luându-mi rămas-bun de la Mau, am intrat în casă. Bunica tocmai ieșea, dar mă striga cântat în continuare. Uimită, am urmat-o până la cotețul pășăretului, unde...surpriză! Puii unei cloște tocmai ieșeau din ouă. Coaja subțire se rupea în două, lăsând să iasă la iveală capetele mici, plâpânde ale puilor gălbui. Am zâmbit, bucuroasă că am surprins acest gingaș moment din miracolul vieții. În clipa următoare, de după colț a ieșit un cocoș impunător care, luându-și avânt, a vrut să sară în spinarea bunicii. Observându-i sprintul, bunica l-a mângâiat ușor pe cap, iar cocoșul, îmblânzit de atingerea ei, a sărit înapoi, tocmai în celălalt colț al țarcului. Bunica mi-a șoptit complice că acel cocoș era cam smintit și cu siguranță ar fi câștigat un concurs de lupte. Am râs cu poftă, având de gând să caut un asemenea concurs și să înscriu cocoșul, deja campion.

M-am întristat însă când am văzut că mama, tata și surioara mea erau deja la poarta sărutului, gata de plecare, luându-și rămas bun de la bunicul. Atunci am îmbrățișat-o bine, bine pe bunica, ținându-mi în frâu lacrimile, căci știam cât de mult

îmi vor lipsi bunicii. Bunica însă, când și-a dat seama de frământarea mea, mi-a șters ochii și m-a sărutat pe nas. Încurajată și zâmbindu-i, am dat să mă duc spre bunicul, însă bunica m-a ținut strâns, și scoțând din mânecă o cruciuliță, mi-a pus-o cu grijă în mână și m-a sfătuit să o am tot timpul la mine, fiindcă mă va păzi și mă va îndruma să fac ceea ce este bine. Am sărutat-o dulce pe obraz, șoptindu-i „mulțumesc”, iar după ce l-am îmbrățișat și pe bunicul, care mi-a oferit un buchet de lalele culese din grădină, am urcat în mașină. Le-am făcut bunicilor cu mâna, în semn de rămas-bun, iar ei mi-au răspuns la fel, cu zâmbetul pe buze.

După ce am pierdut casa bunicilor din streășina ochilor, am simțit cum surioara își pune capul pe umărul meu, adormind. Am luat atunci cruciulița cu perluțe albastre, dăruită de bunica, și mi-am atârnat-o la gât. Crucea stătea chiar în dreptul inimii mele, marcând clipele vieții în ritm de fericire: o bucațică din ea rămăsese în casa bunicilor. Îi dau dreptate: unde e comoara mea, acolo e și inima mea!

Atunci mi-am zis că, oricât de scurt a fost timpul petrecut cu bunicii, m-am simțit cu ei ca în vacanță. Și aceasta, deoarece pe ulița copilăriei mele am alături doi bunici cu suflet de copii. Sau doi copii cu înțelepciune de bunici...? Pentru a găsi răspunsul, mă voi ruga Izvorului Vieții de cale lungă aici pentru Magda și Petru, dar și de Lumină Lină în cerul perechilor. De asemenea, eram încredințată că acea cruciuliță primită în dar, mă va ajuta să îmi amintesc toate momentele frumoase petrecute cu bunicii, făcându-mă să trec de micile și ziditoarele încercări de copil.

Cugetând astfel, am simțit cum mi se îngreunează pleoapele și cum tâmpla mi se apleacă pe capul surioarei. Adormisem. Iar cruciulița strălucea acum în lumina soarelui care apunea, spunând cu bucurie recunoscătoare povestea acelei zile de neuitat.

Creăție plastică

Autor: Puiu Maria Bianca, cl. a VI-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani

Coordonator: Prof. Botezatu Ioan-Răzvan

Bunicii, icoana copilăriei mele

Autor: *Motca Crina, cl. a V-a, Școala Gimnazială "George Coșbuc" Iași*

Coordonator: *Prof. Chiriac Gina*

A venit momentul magic când natura se trezește din somnul său adânc. Încet-încet, aceasta reînvie odată cu sufletul meu. Pomii își îmbracă mantiile roz, firavii ghiocei își scot căpușoarele din zăpada înghețată și netedă. Pe firicelele de iarbă, gâzele își încep exercițiul dezmoștirii, cu piciorușele expuse soarelui timid, care abia își trimite geana sa de lumină. Aerul călduț este plin de mirosurile înmiresmate ale florilor, care își arată, pentru prima dată, petalele gingașe.

Tot acest tablou îmbietor mă duce cu gândul la dragii mei bunici de la țară și mă îndeamnă să merg vizită la ei. Profit de apropierea vacanței de primăvară și îmi pregătesc bagajul. Peste câteva zile voi pleca la drum, împreună cu familia. Deși distanța până la bunici nu este prea mare, întreaga călătorie mi se pare că durează o veșnicie. Îmi trec prin minte clipele frumoase petrecute la bunici și în alte vacanțe. Nerăbdarea a întrecut orice limită, am ajuns! În poarta casei ne-au întâmpinat bunicii, cu chipurile senine, mereu zâmbitori și tineri, chiar dacă pe umerii lor apasă un număr de ani. Ochii gingași ai bunicii, privirea ei caldă au pătruns în toată ființa mea iar palmele ei aspre de la munca pământului le-am simțit netezindu-mi fruntea. Bunicul mi-a reamintit de momentele în care mă învăța ce este respectul, cinstea, adevărul și mi-a limpezit sufletul, vorbindu-mi despre credința în Dumnezeu.

Imediat ce am intrat în casă, am fost întâmpinată de un miros îmbietor de busuioc, așezat cu grijă de bunica la icoana veche a Maicii Domnului cu Pruncul Iisus în brațe, ce veghea asupra tuturor, mai ales în momentele de cumpănă ale bunicilor mei. În acel moment, m-am simțit liberă cu adevărat, am uitat de programul aglomerat de la școală, de unii colegi care m-au supărat, de stresul de fiecare zi. Mi-aș fi dorit ca aceste clipe să nu se sfârșească niciodată, să rămân la bunici pentru totdeauna, pentru că aici lipsesc regulile rigide ale școlii, sunt înconjurată doar de vocile calde și de privirile sincere și pline de înțelepciune ale bunicilor. Visam sau era adevărat?!

Am fost trezită din acest vis frumos de chemarea bunicului, care era nerăbdător, ca un copil, să jucăm împreună o partidă de șah. L-am învins be bunicul, ori s-a lăsat el învins, doar ca să mă facă pe mine fericită?! Probabil, voi găsi răspunsul mult mai târziu, când nu voi mai avea posibilitatea să joc șah cu dânsul.

Am pregătit cina împreună cu familia, după rețetele vechi ale bunicii și după o carte de bucate nescrisă, ci existentă în memoria ageră a acesteia. Totul era foarte gustos pentru că s-a adăugat din plin condimentul de bază: iubirea.

Am ieșit în grădină și ne-am așezat pe o pătură, privind cerul înstelat. Nu am stat prea mult pentru că aerul era destul de rece, însă poveștile bunicii m-au încălzit și mi-au reamintit, din nou, de vacanțele petrecute în această casă modestă dar plină de căldură sufletească. Somnul m-a cuprins deodată în brațele vânjoase ale acesteia.

A doua zi și în următoarele, până la sfârșitul vacanței, am desfășurat alte activități, am explorat întreaga grădină și am trăit alte bucurii. Însă, a venit și ziua plecării. Cu tristețe în suflet, ne-am luat rămas bun de la bunici, cu promisiunea că, la următoarea vacanță, vom reveni negreșit. Bunica mi-a dăruit cea mai frumoasă floare pe care o avea în grădină, pe care am presat-o, pentru ca să-mi amintesc întotdeauna de aceste momente. Pe drum spre casă, mi-am amintit că am luat cu mine și câteva cărți și o culegere de matematică însă au rămas neatinse și nedeschise.

În prima săptămână de școală de după vacanță mi-a fost foarte greu, mintea îmi era la bunici și la minunatele zile trăite pe acele meleaguri, eu eram într-o vacanță prelungită!

Creăție plastică

Autor: Rățoi Andreea Cristina, cl. a V-a, Liceul Tehnologic Economic "Nicolae Iorga" Pașcani

Coordonator: Prof. Osoianu Maria

Cu bunicii, sufletul meu înviază

Autor: Ionescu Miruna, cl. a V-a, Școala Gimnazială „Ștefan Bârsănescu” Iași

Coordonator: Prof. Bauer Ingrid Ileana

Vacanța pentru mine înseamnă liniște, libertate și bucurie, mai ales când sunt alături de bunicii mei.

În fiecare an sărbătoresc Paștile la bunici. Tot timpul când vin la ei încep să mă joc pe afară și să mă joc cu animalele lor. Câteodată mai am ocazia să vină niște copii la noi și să ne jucăm împreună. Ca în fiecare an mă murdăresc toată deoarece așa-i la țară.

Cu două sau trei zile înainte de Paști, eu și cu bunica mea începem să gătim bunătăți, cum ar fi pasca cu ciocolată, cu smântână și cu brânză; cozonac; bunica mea mai face pâine de casă; șnițele și mult mai multe. Îmi place foarte mult să gătesc cu bunica mea.

După ce terminăm cu bunătățile, începem să facem curat în toată casa. La fel și acum, o ajut pe bunica deoarece îmi place să fac treabă.

În noaptea de Înviere mergem la Biserică. În anumiți ani nu prea am fost la Înviere deoarece am adormit buștean. După slujbă, ieșim afară și începem să cântăm: „Hristos a înviat din morți...” de trei ori. După cântec, făceam o tură pe lângă biserică cu lumânările în mână. Nu recomand să vă inbulziți deoarece era ca cineva să-mi ardă părul cu flacăra, iar toți oamenii mă împingeau de la spate.

După Înviere, ne așezăm la masă și începem să mâncăm alături de toată familia mea. Iubesc foarte mult să sărbătoresc Paștile la bunici. În fiecare an voi merge la ei cu drag.

Creăție plastică

Autor: Marcoci Delia Ioana, cl. a V-a, Școala Gimnazială Bivolari

Coordonator: Prof. Sava Alexandru

Mămăița

Autor: Ciupercă Iasmina, cl. a VI-a, Școala Gimnazială Șipote

Coordonator: Prof. Marian Liliana

Ești răbdare zâmbitoare, ca un fir firav de floare.
Ești credință iubitoare pusă într-un snop de soare.
Ești a sufletului alinare, m-ai crescut fetiță mare.
Ești ființă minunată de la Dumnezeu lăsată,
Ce mereu m-ai ajutat , cu orice s-a întâmplat.
Ești mămăița ce m-a crescut, m-a alintat și m-a povățuit.
Te îmbrățișez cu dor , bunico, cel mai sfânt odor!

Un bunic

Autor: Bostan Valentina, cl. a VI-a, Școala Gimnazială Șipote

Coordonator: Prof. Marian Liliana

Un bunic este un munte,
Semeț și demn în fața soarelui.
Un bunic este un snop de grâu ,
Auriu pe câmpul nemărginit și pământului.
Un bunic este o mare nesfârșită
Cu freamăt dulce de valuri ca cerul.
Un bunic este câmpul cu flori
Cu miros de crin și de iarbă crudă.
Un bunic este o iubire nemărginită
Izvorâtă din marea iubire a lui Iisus.

Creație plastică

Autor: Pichiu Cezara, cl. a VI-a, Școala Gimnazială "Alec Russo" Iași

Coordonator: Prof. Ciobotariu Elena

Bunica - îngerul meu păzitor

Autor: Ciobanu David, cl. a V-a, Școala Gimnazială "Ion Creangă" Târgu Frumos

Coordonator: Prof. Iordache Elena

Cel mai frumos și prețios „nestemat” din viața mea este familia. Este leagănul cald și armonios, locul în care mă simt în siguranță, iubit, protejat, răsfățat și apreciat. Pe lângă iubirea și sprijinul pe care părinții mei mi-l oferă clipă de clipă, am primit în dar de la Dumnezeu ceva special: iubirea bunicilor mei. Și ce poate fi mai frumos decât vocea lor blândă, brațele lor călduroase și clipele minunate petrecute împreună cu ei?

Bunicii mei sunt persoane sensibile, iubitoare, generoase și prietenoase; de aceea îi iubesc foarte mult și mă uit la ei ca la adevărate icoane. Dar, imaginea bunicii mele din partea tatălui, o voi purta mereu în suflet, pentru că, de când m-am născut ea a fost mereu lângă mine. Cu bunica am învățat primele rugăciuni, mi-am însemnat corect trupul cu semnul Sfintei Cruci, am cântat cântece de leagăn, am vizitat împrejurimile, am alergat pe aleile din pădure, m-am cățarat în copaci, am oferit îmbrățișări nenumărate și am râs atât de puternic încât credeam că se va despica cerul. Când mă loveam, eram trist sau nemulțumit de ceva, prima care găsea „tratamentul miraculos” era bunica. Când mă întorceam de la grădiniță sau de la școală, ardeam de nerăbdare să văd ce lume fabuloasă voi străbate iarăși alături de ea. Adesea se costuma în personaje de poveste, mă plimba pe târâmurii de mult uitate, mă făcea să mă cred Făt-Frumos ori vreun împărat iscusit pe care „vrăjitoarea cea rea” îl alerga toată curtea. Când mă prindea îmi cerea „parola” și până când nu spuneam „te iubesc” mă ținea captiv. De multe ori mă făceam că am uitat-o, pentru că cel mai bine mă simțeam în brațele călduroase ale bunicii. Așa uitam de școală și de teme și câteva ceasuri din zi păreau o vacanță fără de sfârșit.

Bunica este îngerul meu păzitor, chipul ei este prezent și atunci când nu este lângă mine, iar amintirile cu dânsa îmi inundă sufletul ziua și noaptea. În fiecare clipă sunt alte și alte amintiri.

O văd ca prin vis... Era luna martie, ziua celor patruzeci de mucenici.

Cu părul nins de anii ce-au trecut, cu ochii limpezi ca zarea albastră, mă sfredelea cu privirea și mă îndemna să mă trezesc din somnul cel dulce al unei după-amiezi călduțe de primăvară. Înaltă, cu umerii puternici și cu mâinile harnice, pudra cu nucă măcinată și aromată sfințișorii rumeni, gustoși și însiropați cu miere de albine, abia scoși din cuptorul auriu. Sprintenă, cu obrazii roșii ca macul, nasul drept și ascuțit, cu gropițele adânci ce îi brăzdau veselia pe chip, bunica era frumoasă și fără seamăn. Cu

privirea caldă îmi vorbea blajin, mă mângâia duios, mă săruta pe frunte și mă servea cu bunătățile calde și fragede modelate de mâinile ei puternice, pricepute și parcă vrăjite.

- Ce sfințișori pufoși și delicioși ai făcut, bunico! Îți mulțumesc! Mereu știi ce îmi place. Timpul petrecut cu tine, îmi dă o stare de bine, parcă este vacanță în fiecare zi.

- Dragul meu, atât timp cât sunt sănătoasă, îți voi acorda toată dragostea mea și te voi răsfața cu bucatele care îți plac.

Și bunica s-a ținut de promisiune. Nu știu cum face, dar parcă umblă în gândurile mele și mereu îmi gătește mâncarea la care poftesc. La fel ca mama, ea mă înconjoară cu dragoste, bunătate, afecțiune, răbdare și mă înarmează cu sfaturi folositoare. Acum am mai crescut, dar bunica a rămas la fel. Spirituală și cu credință în Dumnezeu, îmi povestește din Biblie sau din cărțile cu rugăciuni. Tot ce îmi spune sunt comori nemărginite. Mereu cred că toți copiii și-ar dori să fie nepoții ei.

Îmi iubesc bunica, nu există măsură, poate până la infinit, așa cum îmi iubesc părinții. Cu ea am împărțit toate lucrurile și bucuriile de la naștere și până azi.

Suflet ales de bun, un om cu o inimă mare, așa este ea, bunica mea!

„Ești și vei fi mereu bunica mea,

Te voi cinsti și iubi toată viața.

Îmi dai speranță și lumină îmi dai,

Împreună cu tine mă simt

Ca-n vacanță, ca-n Rai.”

Creăție plastică

Autor: Zold Crina, cl. a VI-a, Școala Gimnazială "Ion Creangă" Târgu Frumos

Coordonator: Prof. Iordache Elena

Vara la bunici

Autor: Ciornei Bianca-Nicoleta, cl. a VI-a, Școala Profesională Focuri

Coordonator: Prof. Stoian Elena

Vara la bunici este întotdeauna o perioadă minunată. Căldura și lumina soarelui strălucitor îi fac pe oameni să se simtă mai veseli și mai plini de energie. În această perioadă a anului, îmi place să merg la bunici, în satul lor, unde pot respira aerul proaspăt de țară și mă pot bucura de frumusețea naturii. Uneori, merg cu bunicii la cules de fructe în grădina lor. Alteori, ne plimbăm prin pădurea din apropiere, mirosind parfumul îmbătător al florilor și auzind glasurile păsărilor. Îmi place să stau de vorbă cu bunicii și să aflu povești despre vremurile lor, să aflu ce a însemnat să trăiești fără ataâtea facilități și cu greutateți, dar tot să fii un om fericit. Mă simt întotdeauna încărcată cu energie pozitivă după o zi petrecută cu aceștia, căci cum să nu îmi salte inima la auzul glasului dulce al bunicuței mele și simțind mângâierile bunicului meu, cum să nu mă simt iubită ?

Seara, ne adunăm în jurul focului de tabără, iar bunicul, cu vocea sa groasă, începe a ne povesti legende și basme populare despre prinți și prințese alese, balauri și creaturi mistice. Este o atmosferă atât de relaxantă și plăcută, încât îmi vine greu să mă despart de această lume idilică când este timpul să plec acasă.

Vara la bunici este întotdeauna o perioadă mult așteptată și îmi amintește de importanța valorilor simple și a legăturilor puternice între oameni. Sper să pot trăi aceste clipe minunate cât mai mult timp posibil.

Pe măsură ce zilele se încălzeau, bunicii începeau să își pregătească grădina pentru sezonul cald. Erau întotdeauna primii care plantau legume și flori, și se bucurau să vadă cum totul înflorește și crește în fața ochilor lor.

Vara la bunici înseamnă să te bucuri de simplitatea vieții, înseamnă să înveți să fii om. Îmi place să petrec timpul împreună cu bunicii mei în grădină, învățând lucruri noi și bucurându-mă de soarele călduros al verii. Este o experiență minunată, pe care am să o păstrez întodeauna în inima mea, iar în orice clipă de tristețe am să mă gandesc la ele.

Creăție plastică

Autor: *Greco Ana-Maria, cl. a VI-a, Școala Profesională Focuri*

Coordonator: *Prof. Stoian Elena*

Bunicii, îngeri pe pământ

Autor: *Ifrim Lorena, cl. a VI-a, Școala Profesională "Ionel Teodoreanu" Victoria*

Coordonator: *Prof. Ursache Nicoleta*

Bunicii mei sunt doi oameni minunați, înțelepți și înțelegători. Sunt acele persoane care te ascultă și te ajută mereu. Știu că ele sunt singurele persoane (alături de părinți) care mă iubesc necondiționat pentru totdeauna și vor fi alături de mine ori de câte ori voi avea nevoie.

Bunicii mă încurajează mereu când le spun că nu pot face un lucru. Ei mă sfătuiesc că trebuie să învăț și să mă rog mereu în viață pentru a-mi îndeplini visele! Când merg la bunicii mei, eu mă bucur de iubire, liniște, ospitalitate și siguranță, așa cum numai într-o vacanță de cinci stele te poți simți.

Eu nu merg la bunicii mei doar în vacanță, ci și atunci când trebuie să-i ajut la unele treburi, să le cumpăr ceva ce au nevoie sau când sunt tristă și singură acasă mă duc la ei. Bunicii datorită modului lor de a fi mă ajută să mă simt o altă persoană veselă și optimistă. Chiar dacă nu-i ascult mereu, îi iubesc foarte mult și mi-aș dori ca peste ani să fie mândrii de mine și realizările mele.

Consider că bunicii sunt cele mai iubite persoane din viața unui copil, sunt îngerii de pe pământ trimiși de Dumnezeu pentru fiecare dintre noi. Îmi doresc foarte mult să fiu și eu la fel de iubitoare, înțeleaptă și blândă ca ei.

Creăție plastică

Autor: Mătasă Anastasia, cl. a V-a, Școala Gimnazială "Alec Russo" Iași

Coordonator: Prof. Ciobotariu Elena

Cu bunicii mă simt mereu în vacanță

Autor: Bamboi Valentin, cl. a V-a, Școala Profesională "Ionel Teodoreanu" Victoria

Coordonator: Prof. Ursache Nicoleta

Fiecare copil este fericit când merge la bunicii lui ! Poate vă întrebați de ce? Vă spun eu! Deoarece odată ajunși la bunici, gata cu regulile: nu ai voie să stai pe telefon mai mult de 2 ore, nu ai voie să te culci mai târziu de ora 22, nu ai voie să mănânci ciocolată multă, nu ai voie să te uiți la desene animate mai mult de două ore.....și câte și mai câte! Să nu credeți că bunicii îmi permit să încalc regulile părinților, nici vorbă de acest lucru!

La bunici nu încalc regulile părinților deoarece aici am lucruri noi, interesante și frumoase de făcut. Dimineața ne trezim pe la ora 8, eu și fratele meu. După care ne facem rugăciunea împreună cu bunica, deoarece bunu este deja pe afară la animale, apoi mergem să luăm micul dejun. Nu mâncăm lapte cu cereale așa cum ne dă mama dimineața, ci o omletă galbenă, pufoasă și parfumată cu câteva fire de mărar .Ouăle, vă dați seama că nu sunt de la supermarket, ci de la găinele crescute cu multă dragoste și grijă de către bunicii noștri (vă spun un secret, pe care mi l-a spus bunica, atunci când nu suntem noi cu bunicii, ei vorbesc cu păsările din ograda lor, cărora le spun tot ce au făcut sau au de gând să facă vîntr-o zi, ca să uite astfel de dorul nostru).

Toată ziua ne-o petrecem cu bunu, care ne arată cum se fac diferite treburi gospodărești, care pentru noi par interesante și frumoase, dar ne și jucăm. Spre seară intrăm în casă unde ne așteaptă bunica cu cina. O ciorbă de cocoș în care bunica tocmai a pus leușteanul (pe care noi l-am privit de buruiană) și o plăcintă cu brânză delicioasă. Obosiți chiar dacă e numai ora nouă ne ducem la culcare. Părinții ne-au sunat să vadă ce mai facem și să ne reamintească să nu stăm la desene animate mai mult de două ore și nici să nu ne jucăm pe telefon mai mult de două ore. Dar cui îi mai trebuie desene..., telefon..., vrem doar să dormim!

Bunicii mei sunt foarte buni, mă bucur întotdeauna când părinții ne duc la ei . Ultima data când am fost la ei i-am invitat și eu pe bunici să vină la noi în vacanță, însă ei m-au refuzat spunând că nu au pe cine lăsa acasă . Vacanța la bunici îmi place mai mult decât atunci când merg cu părinți în alte locuri, cum ar fi la mare în Grecia.

Aș dori ca bunicii mei să trăiască mulți ani pentru ca eu să mă bucur cât mai mulți ani de VACANȚA LA BUNICI!

Creăție plastică

Autor: *Constantin Andreea, cl. a V-a, Școala Gimnazială Bosia*

Coordonator: *Prof. Afilipoie Cleopatra*

Aroma fericirii

Autor: Crup Cristina, cl. a V-a, Școala Gimnazială „Elena Cuza” Iași

Coordonator: Prof. Horobeț Gabriela-Fulvia

Cuvântul „bunici” are gust de poveste fericită. Ei, bunicii, sunt garanții reușitei visurilor mele. Timpul i-a ajutat să-mi ofere bunătatea, blândețea, aromele copilăriei fără niciun fel de giji, înțelepciunea, credința care să mă încurajeze să trăiesc și să mă înalț mereu către ceea ce este mai frumos în această interesantă viață.

Atunci când petreceam timp cu bunica, în fiecare dimineață, mă trezeam cu gândul să stau cât mai mult prin preajma ei, să îi sorb cu tot sufletul meu obiceiurile ei atât de dragi mie. Deseori, pierdeam momentele ei de rugăciune de la începutul zilei, atunci când aprindea evlavioasă candela și șoptea numele celor din familie, adăugându-le atât rugăciuni personalizate, cât și cererea de a fi miluiți după trebuința fiecăruia, dar, mai ales, după buna rânduială a lui Dumnezeu și a Maicii Prea Sfinte.

O observam atentă la activitățile pe care le realiza cu multă conștiinciozitate și meticulozitate, într-o manieră atrăgătoare și gingașă, cum doar ea o putea avea și manifesta.

Întotdeauna îmi rezerva capete de treburi rafinate și foarte incitante, făcându-mă să mă simt importantă, adică îmi genera senzația că fără mine nimic din ceea ce era bun nu ar fi fost posibil.

Râdeam împreună, ne ghiduseam, îi povesteam, îmi povestea și stăteam pe băncuța din fața casei admirând frumusețile naturii și ale poveștilor de viață pe care mi le relata, presărându-le cu bune învățături, cu cugetări adânci și cu o mare doză de optimism, de speranță luminoasă.

Iar seara, erau fascinante momentele ei de rugăciune șoptită, parcă ușor cântată. Era o melodie ascunsă în rugăciunea ei, o melodie care lega pământul cu cerul cel mai curat. Mătâniile, pe care le presăra cu aceeași mare sensibilitate și evlavie, erau ofrande de mulțumire și de prețuire față de toate rânduielele sfinte, dar și de cerere ca să beneficiem de ocrotire divină și de bucurie netrecătoare. În acele momente senzaționale, simțeam că tot soborul ceresc o ascultă și se bucură de o asemenea prezență pământeană. Bunica avea darul de a deschide poarta de aur a celui de-al nouălea cer și primea onoarea de a aduce timpul ei în acea dimensiune, petrecând clipe în cea mai selectă companie. Astfel, aveam magnifica senzație că sunt de-ai casei, că este atât de firesc să fii fericit, pentru că, datorită ei, puteam fi și eu prezentă acolo.

Vacanțele erau preferatele mele, deoarece îmi ofereau răgazul de a converti tot ce trăiam în fericire. Bunica avea aroma fericirii pe care nimeni nu mi-o poate răpi vreodată.

Creăție plastică

Autor: Pricope Anastasia Elena, cl. a V-a, Școala Gimnazială Bivolari

Coordonator: Prof. Sava Alexandru

Creație plastică

Autor: *Todosi Bianca Elena, cl. a V-a, Școala Gimnazială "Gh.I. Brătianu" Iași*

Coordonator: *Prof. Bobârcă Mihaela*

Creție plastică

Autor: Hîrtopanu Dragoș Gabriel, cl. a V-a, Scoala Gimnazială Todirești

Coordonator: Prof. Puiu Ionela

Web: www.prorelis.ro
E-mail: prorelis@gmail.com

ISBN 978-973-0-38606-6

